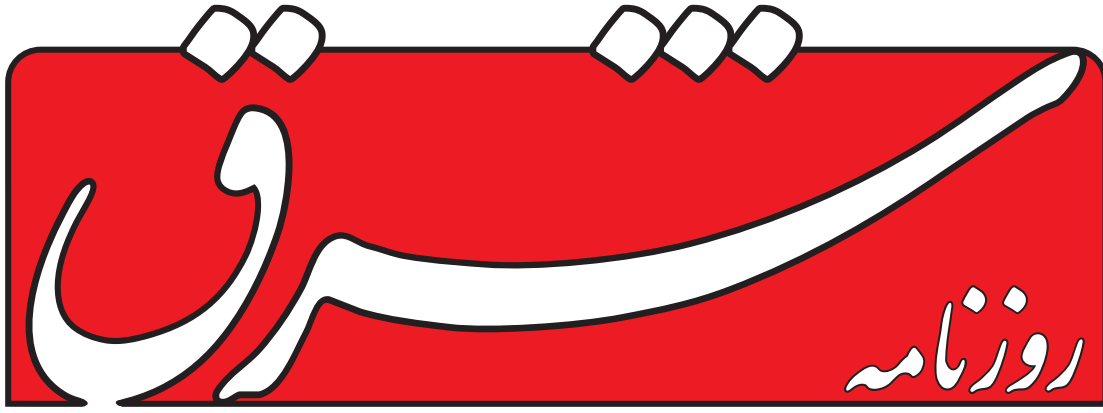

گزارش میدانی خبرنگار «شرق» از نجف آباد
و محل زندگی خانواده‌ای که حلق آویز شدند

آن پیکر از دنیاکنده

بیشتر از دو هفته از خودکشی خانواده پنج نفره «پ» گذشته است؛ زیرزمینی که محل دارزدن «ف»، «ا»، «م»، «ع» و «ن» شد. «ن» کوچک‌تر از همه بود؛ دختر نوجوان ۱۴ساله با دو تا چشم سیاه روشن که خیلی زود تاریک شد. مردم این منطقه نمی‌خواهند فراموش کنند و حالا معلوم نیست تا چند وقت دیگر می‌خواهند چشمشان که به هم می‌افتد، کمی با خودشان کلنجار برونند و بعد سرخ و سفید بشوند و شروع کنند و برای خانواده مرموز بلاک پنج‌رقمی قصه بسازند. صفحه ۱۰

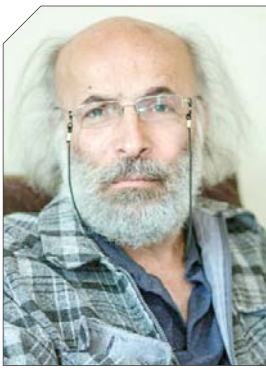
یکشنبه ۲ مرداد ۱۴۰۱ • ۲۴ ذی‌الحجه ۱۴۴۳ • ۲۴ جولای ۲۰۲۲ • سال نوزدهم • شماره ۴۳۳۳ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

روایت احمد غلامی از مکان‌ها و آدم‌ها؛ کیانوش عیاری

لذه

یک مرد روی لبه سیمانی باغچه نشسته بود. کنارش یک کیسه نایلونی بود با چند تا گردو توی آن که دو سه تا از آنها را خورده و پوستش را انداخته بود توی همان نایلون. شیرین‌عقل می‌زد. گفت: «می‌خواهم بروم آتیشا. از کدام طرف بروم؟». گفت: «مستقیم!»؛ اما دستش را که دراز کرده بود مستقیم نبود، پشت سرش را نشان می‌داد. گفت: «مطمئنم؟».

صفحه ۱۱

در «شرق» امروز می‌خوانید: تخت جمشید در ازای پرداخت حقوق به هنرمندان و کارگران ساخته شده است. کریم باقری، قربانی جدید فوتبال ایران و یادداشت‌هایی از محمدحسین عمادی، ناصر ذاکری، مهدی زارع، علی خسروانی

مسئولان بررسی کنند؛ به دلیل عدم توازن توزیع یارانه آرد، مردم مناطق محروم زاهدان نان را به نرخ منطقه یک تهران خریداری می‌کنند

ولنجک همسایه شیرآباد!

گزارش تیتربیک را در صفحه ۴ بخوانید

طارمی، فردوسی پور و یک مشکل قدیمی

آیا عادل مقصر است؟

۹

روند افزایشی کرونا با زیرسویه BA5

رئیس هیئت مدیره نظام پزشکی تهران درباره
غریبالگری ناهنجاری جنین می‌گوید
رفتار پلیسی
در عرصه درمان

ارشاد و حجاب در صدر
بگومگوهای مجازی

۱۰

بازخوانی پرونده برنامه جامع اقدام مشترک
در گفت‌وگو با محمد مهاجری و احمد زیدآبادی

مسئله برجام؛ بالاخره می‌ماند یا می‌میرد

این پرونده را در صفحه ۲ و ۳ بخوانید

یادداشت

سی صد و امیدآفرینی ملی

احسان هوشمند

آخر هفته، شب را همراه خانواده در کنسرت نمایش سی صد گذراندم. کنسرت و نمایشی پرشکوه از زیبایی موسیقی ایرانی با ستاره‌هایی چون سهراب پورناظری و تهمورس پورناظری و رضا بهرام که با نمایش بسیار خوب چهره‌های شناخته‌شده سینما و تئاتر کشور این کار هنری فاخر را به مخاطب خود تقدیم کرده‌اند. استقبال باشکوه و پرشمار مخاطبان، گویای علاقه گروه بزرگی از ایرانیان به گذراندن اوقات فراغت خود در فضاهای فرهنگی است؛ امری که شوربخانه در دهه‌های گذشته توسط نهاد های دولتی متولی فرهنگ و رسانه ملی کمتر دیده شده و به جد گرفته نشده است. کنسرت نمایش سی صد کاری هنرمندانه از سهراب پورناظری است که با هزینه‌های سنگین مالی و حضور پرشمار عوامل هنری، تدارکاتی، فنی و اجرایی به روی صحنه رفته است. چیره‌دستی سهراب در آهنگ‌سازی و نبوغ چشمگیر و دلنوازش در نواختن سازهای مختلف، زیبایی اثری از موسیقی اثر را دوچندان کرده است. متن نمایش سی صد کاری تاثیرگذار است که محمد رحمانیان، نویسنده و کارگردان تئاتر، توانسته براساس نوشته‌ای از «ری بردبری»، نویسنده و شاعر مشهور آمریکایی تدوین کند. رحمانیان در این کار هنری قصه‌ای هماهنگ، زیبا و گیرا را قلمی کرده و بخشی از هماهنگی ساختار متن با نمایش و موسیقی از همین ویژگی اثر برمی‌خیزد. آهنگ‌سازی سهراب و تهمورث پورناظری با همکاری شماری از برجستگان موسیقی کشور و خوانندگی رضا بهرام، سهراب پورناظری و نوید واحدی و همچنین همراهی دنیا آرام و در بخش نمایشی نیز بازیگری هنرمندانی چون جواد عزتی، ماهور الوند، مهران غفوریان، طناز طباطبایی و حضور تصویری استاد علی نصیریان و استاد رضا کیانیان با کارگردانی و بازی امیر جدیدی و تهیه‌کنندگی حسین توتونچیان از جمله مشخصات این کار هنری ارزنده است. موسیقی فاخر این اثر هنری براساس اشعاری از مولوی، خیام، سیمین بهبهانی، حسین منزوی و دیگران اجرا شد.

۱- سهراب پورناظری هنرمند برجسته و صاحب‌نام موسیقی کشور به درستی به دغدغه‌هایش اشاره کرده: «مدت زیادی است که تمام فعالیت‌هایم را به موضوع ایران اختصاص داده‌ام و اولویت آهنگ‌سازی، نوازندگی و ساخت هر پروژه‌ای موقعیت ایران بوده که در این عصر مغشوش اطلاعات بتوانم پروژه‌هایی را اجرا کنم که موضوع ایران، زبان فارسی و شاهنامه و فرهنگی که شایسته‌اش است را به مخاطبان یادآوری کنم».

ادامه در صفحه ۵

برادر بزرگوار

جناب آقای سیدمحمد صفی

مصیبت درگذشت مادر بزرگوارتان را صمیمانه تسلیت می‌گوییم. برای آن مرحومه رحمت و آمرزش الهی و برای جنابعالی و سایر بازماندگان محترم صبر و اجر آرزو مندیم.

محمد هاشم مهیمنی، رامین خسروخاور
حجت میرزایی، محمدحسن مصطفوی
مهدی رحمانیان و سیدشهاب‌الدین طباطبایی

سرمقاله

تناقض ذاتی در نظم جهانی

کیومرت اشترینان

نظم جهانی تناقضی در خود دارد که می‌تواند برخی کشورها را به سوی یکجانبه‌گرایی در سیاست امنیتی بکشانند و آنها را به سوی سلاح هسته‌ای رهنمون کند. تناقض ذاتی یعنی «هم‌زمانی نظم و بی‌عدالتی» یعنی احساس «امنیت و تهدید». ارزش سلاح هسته‌ای در معادلات جهانی شاید برای ابرقدرت‌ها کاسته شده باشد، چون ضربات متقابل برای هر دو طرف مخرب است. اما برای کشورهای ضعیف‌تر اتفاق می‌تواند جذاب باشد؛ چون آنها را از خطر تجزیه یا تجاوزهای منطقه‌ای مستظهر به بازی‌های بزرگ استراتژیک به دور می‌دارد؛ هرچند ریسک تحریم اقتصادی و «تعطیلی توسعه» خطر بزرگ‌تری است که در صورت اتمی شدن آنها را تهدید می‌کند. چالش‌های استراتژیک میان قدرت‌های بزرگ (مانند گسترش ناتو) پای این کشورها را به معرکه و مهلکه باز می‌کند. از این رو برخی کشورها ممکن است این خطر را به جان بخرند. البته همه کشورها در معرض چنین خطری نیستند. چند کشور در چنین موقعیت‌های حساسی هستند. اوکراین و ایران دو مثال به‌روز از چنین وضعیتی هستند. فشار اقتصادی غرب و تهدید کمربند امنیتی که از سوی غرب و اسرائیل روزه‌روز بسته‌تر می‌شود، می‌تواند برخی نیروهای درون حاکمیت و البته شماری از نیروهای ملی را که تمامیت ارضی را بر نوع رژیم سیاسی ترجیح می‌دهند، به سوی سلاح هسته‌ای متقاعد کند. متأسفانه در این میان بی‌مسئولیتی آمریکا، اسرائیل و اروپا چنین بازی خطرناکی را دامن می‌زند. همین بی‌مسئولیتی تاریخی از سوی آمریکا و اروپا در موضوع اوکراین مشاهده شد که یک بازی خطرناک استراتژیک را در تحریک روسیه دامن زدند. غرب از تجربه فشار بر آلمان در جنگ جهانی اول عبرت نگرفته است و بازی تحقیر و تهدید را به‌صورت دوگانه‌ای در ارتباط با ایران و روسیه (و حتی اوکراین به‌گونه‌ای دیگر) در پیش گرفته است. برخلاف شعارها، کشورهای غربی در بی‌مسئولیتی به صلح جهانی کم مایه نگذاشته‌اند.

نظم جهانی در واقع معماری قدرت جهان است و نوعی تقسیم قدرت بین‌المللی که کشورها از راه «مهر و کین» و بنابه ملاحظات استراتژیک آن را پذیرفته‌اند و رژیم‌های بین‌المللی از کنترل تسلیحات تا وضعیت آب‌وهوایی و تضاد رفتاری در حقوق بشر را بر آن بنا نهاده‌اند. این رژیم‌ها و سازوکارهای حقوقی بین‌المللی تاکنون در سایه «توازن قدرتمندان» کار کرده‌ای خود را حفظ کرده‌اند اما سبب نشده‌اند که زورآزمایی و رقابت و جنگ به کلی از میان برود. این رژیم‌های «بین‌المللی» توانسته‌اند نظمی کلی را حفظ کنند. تحولات اساسی که این سال‌ها در مناسبات اقتصاد جهانی پدیدار شده است می‌تواند این رژیم‌های «جاقفاده» بین‌المللی را دچار زلزله کند. شرایط کشورهایی مانند آلمان، ژاپن، کره جنوبی، پاکستان و ایران، هر یک به‌گونه‌ای متفاوت، دچار دگرگونی‌های اساسی در رژیم قدرت بین‌الملل شده است. این کشورها هرچه بیشتر در «نقطه تماس نزاع استراتژیک» قرار گیرند، می‌توانند دچار چالش‌های اساسی در سیاست‌گذاری امنیت ملی شوند. هراس و «خودکم-بزرگ بینی» دو عامل مهم در تغییر رفتارهای رایج‌ال کار کشورهاست. «خودکم-بزرگ بینی» گونه‌ای خودبزرگ‌بینی است که اساساً ناشی از ضعف، فقدان مهارت و بالابودن اعتمادبه‌نفس است. «اثر دانینگ-کروگر» را به یادآورید... بدینسان در هنگامه تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری امنیت ملی شاید بیش از هر چیز باید بر این دو عامل مراقبت کرد. درس اخلاقی بی‌فایده است و نمی‌توان کشورها را و از جمله رژیم‌های لیبرال‌دموکرات سرمایه‌داری را به مسئولیت‌پذیری شان به صلح بین‌الملل فراخواند؛ ظاهراً تضاد منافع قدرت‌های بزرگ بیش از اینها ریشه دوانده است. کشورهای در معرض خطر هرچند غرق در شعارهای ایدئولوژیک باشند، حساسیت منازعه ابرقدرت‌ها را از روی غریزه درمی‌یابند. اینجاست که تحریک کشورها ممکن است آنها را به آستانه هسته‌ای یا بیوستن به یکی از طرفین بکشانند؛ نکته همین است و تمام. آلمان در اروپا، ژاپن و کره جنوبی در شرق دور و ایران در غرب آسیا هر یک به گونه‌ای دغدغه‌هایی برای موجودیت خود و سرزمین‌شان خواهند داشت و این فارغ از هرگونه ایدئولوژی است که آنها داشته باشند. سخنان هفته گذشته کمال خرازی و محمدجواد لاریجانی را باید از این رو جدی گرفت که از «مقاعدکنندگی» نوعی «استدلال هسته‌ای» در هنگامه‌های تهدید استراتژیک برده برمی‌دارد. نمونه‌های چنین استدلال‌هایی را در بیانات مرحوم دکتر عسگرخانی، استاد پیشین روابط بین‌الملل دانشگاه تهران، اکبر اعتماد مقام سازمان انرژی اتمی رژیم سابق و دیگران می‌توان یافت. در بحران‌های امنیتی، منطق راه غریزه در پیش می‌گیرد، استدلال‌ها متحول می‌شوند، افکار به خشونت می‌گرایند، آدهان مشوش می‌شوند. در واهمه، هراس و ضعف، دولت‌ها دچار خطای استراتژیک می‌شوند؛ این آموزه «نظریه روانی» در روابط بین‌الملل است. کینه‌توزی‌های آمریکا و اسرائیل چشم اخلاق آنان را کور کرده است و نمی‌توانند فارغ از کینه‌ها و منافع به مسئولیت خود در صلح بین‌الملل بیندیشند. فشارهای حداکثری آنان دیگر فقط اقتصادی نیست، نوعی توحش مدرن است. گاه تصور می‌شود که آنان در پی نابودی و تجزیه ایران‌اند؛ همان‌گونه که «برنارد لوئیس» زمانی گفته بود که «ایران زیادی بزرگ است».

ادامه در صفحه ۳

میم الف: ۱۶۷۳
شناسه آگهی: ۱۳۵۴۸۴۰

پوشش نمایش انار در کشور

آموزش بازی سنج‌چان فراست

بسیستم رویداد «عطرسیب»
آئین کمک به تجهیز و تأمین هیئات و مجالس روضه
ابا عبدالله الحسین
دوم تا نهم مرداد ۱۴۰۱
ساعت ۱۶ تا ۲۳
میدان آئینی امام حسین

نمایشگاه محصولات و خدمات فرهنگی و هنری، ادوات و تجهیزات هیئات و روضه‌های خانگی
برنامه‌های آئینی و فرهنگی برای خانواده‌ها
غرفه‌های کودک و نوجوان
با ۱۸۳۷ تماس بگیرید
farhangsara.ir

بهر عطر

ادامه در صفحه ۵